

*MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80480-16*

MICROFILMED 1992

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

WIESELER, FRIEDRICH

TITLE:

EMENDATIONES IN
SOPHOCLIS ANTIGONAM

PLACE:

GOTTINGAE

DATE:

1857

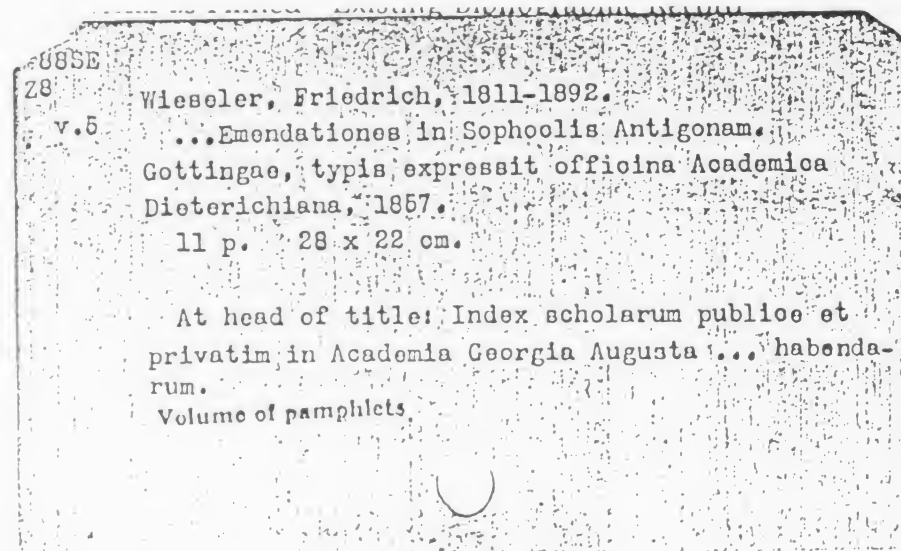
Master Negative #

92-80480-16

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm

REDUCTION RATIO: 13 1/2 X

IMAGE PLACEMENT: IA IIA IB IIB

DATE FILMED: 3/11/92

INITIALS TM

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

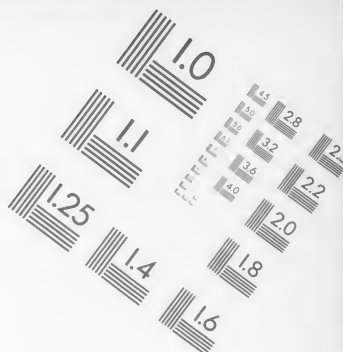
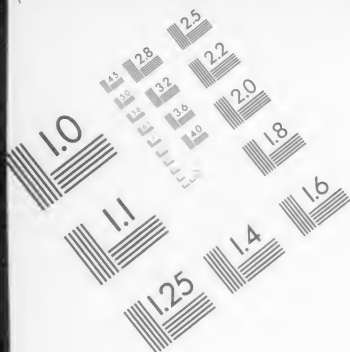

AIIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

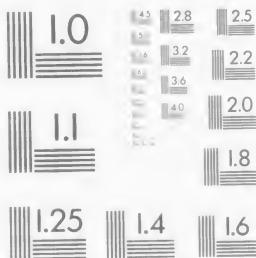
301/587-8202

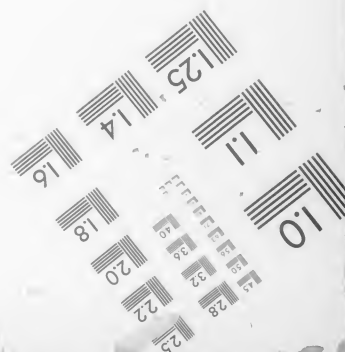
Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

Ex 1. m. 1
[Sophocles
Antigone]

20. 10

I N D E X
S C H O L A R U M
P U B L I C E E T P R I V A T I M
I N A C A D E M I A
G E O R G I A A U G U S T A
P E R S E M E S T R E A E S T I V U M

ANNI MDCCCLVII.

A DIE XV. APRILIS USQUE AD XV. AUGUSTI

HABENDARUM.

*Praemissae sunt Friderici Wieseleri Emendationes in Sophoclis
Antigonam.*

G O T T I N G A E

TYPIS EXPRESSIT OFFICINA ACADEMICA DIETERICHIANA.
(GUIL. FR. KAESTNER.)

*Herrn Professor Dr. von Wally
in Tübingen*

der Verf.

ACADEMIAE GEORGIAE AUGUSTAE
PRORECTOR
GUIL. THEOD. KRAUT D.
CUM SENATU.

Sophoclis Antigoniae emendandae explicandaeque nostra quoque memoria tot tantique operam dederunt homines docti, ut videri possit actum agere et perdere operam, de illa qui post hos se proficitur scripturum. Quorum quum pars hae alma vitae luce adhuc fruatur, alii mortem obierint, inter illos sine dubio locum tenet principem princeps ille philologorum Augustus Boeckhius, cui quod propediem gratulari licebit summus in philosophia honores ante hos quinquaginta annos in ipsum collatos, impense gaudemus; inter hos non sane infimum Fridericus Guilielmus Schneidewinus, quem anno abhinc praemature obitu extinctum nostra lugebat Literarum Universitas. Nihilominus tamen aut in confesso est aut facile potest demonstrari, praestantissimam tragoediam etiam nunc plures habere locos, qui medicina egeant. Ex quibus quum potiores quosdam censu nostro lustrabimus, non poterimus, quidem, quin, Schneidewini, utpote qui postremo loco bene meritis sit de Antigona, potissimum rationem habentes, nostram sententiam ab ipsius decretis magis minusve sejungamus; at haec res tantum absuit, ut nos deterreret ab hac materia tractanda, ut eam ipsam consulto eligeremus, per hanc occasionem pro virili parte celebraturi memoriam ejus viri, qui, quum flagrantissimo harum literarum amore esset imbutus, ea inter paucos excelleret virtute, ut aliorum dissensum non solum ferre posset aequo animo, sed multum adeo amaret eos, qui idoneis de causis secus statuerent, de dissensu hand celato.

Inter difficiliore fabulae locos merito censetur is, qui legitur Vs. 21 sqq.:

οὐ γὰρ τάχου νῶν τὸ κασιγνήτω Κοῖον
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμιάσας ἔχει:
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγονσι, σὺν δίκῃ
χορηθεὶς δικάει καὶ νόμῳ κατὰ χθονός
ἔκρυψε, τοῖς ἐνεσθεν ἐντιμον νεκροῖς·
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοίοι φασιν ἐκκρηρῦχθαι cett.

Verba sunt Antigoniae ad Ismenem sororem directa. In quibus quum probe sentiret Schneidewinus neque ὡς λέγονσι aptum praebere sensum, neque acquiescendum esse in iis explicandi rationibus, secundum quas construnt aut χορηθεὶς (αὐτῷ) σὺν δίκῃ δ. aut σὺν δίκῃ δ. ἔκρυψε, χορηθεὶς αὐτῇ, nec denique probabile esse, hunc poetam forma χορηθεὶς pro χορησάμενος usum esse, eo audaciae progressus est, ut scribendum esse conjiceret:

Ἐτεοκλέα μὲν, ἢ δίκῃ, κατὰ χθονός
ἔκρυψε, τοῖς ἐνεσθεν ἐντιμον νεκροῖς,

locum interpolatum ratus a lectore quopiam Enripidis Phoenissarum Vs. 786 sqq. et 1656 haud immemore. At enim vero locus facillima medela in integrum restitui potest haecce:

Ἐπεικέα μὲν, ὡς λέγονσι σὺν δίκῃ,
χορηστὸς δίκαια καὶ νόμῳ cett.

Atque verba ὡς λέγονσι σὺν δίκῃ construenda esse, vidit etiam Franciscus Wolffgaugus Ullrichius in descriptione de Sophoclis Antigona bonae frugis plena, quam a. 1853 Hamburgi in lucem emisit, p. 52. Quae sic accepta non populi continent iudicium, sed ipsius Antigoniae, simulque eam vim habent, ut ea, quae inde a Vs. 26 commemorantur, injuste imperata videri Antigoniae indigent. Locutio χορηστὸς (ὦν), «bonum et strennum se praestans,» quam sit ad sententiam apta, sponte apparet. Denique vix opus est, ut moneamus, vocabulum δίκαια adverbiascere et aeque atque καὶ νόμῳ cum ἐκρινε esse struendum. Ceterum ei, qui a se impetrare potuerit, ut credat, Sophoclem formam δικάια usurpasse pro δίκῃ, quae olim Eckermannii erat sententia, illa vocis δικάια mutatione supersedere licebit. Cfr. tamen Lobeck. Paralipom. Gramm. Graec. p. 297 sqq.

Minus quam par erat, opinor, offendebant editores in loco, qui est Vs. 58 sqq.:

πῦν δ' αὖ μόνον δὴ πῶς λελεημένα σκόπει
ὅσον κάκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμον βία
ψήφον τυράννων ἢ κράτη παρέξινεν.
ἀλλ' ἐννοεῖν χορὴ τοῦτο μὲν, γυναικ' οὔτι
ἐγνυν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχονμένα·
ἐπειτα δ', οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσονων,
καὶ ταῦτ' ἀκονεῖν καὶ τῶνδ' ἀλγίονα.

Versum 60 quum ceteri fere silentio praeterissent, haec adnotavit Schneidevinus: „ψήφος ἢ κράτης, Spruch (Befehl) oder die bei Erzwingung des Gehorsams angewandte Obmacht, mit Bezug auf die beiden ans ihrem Geschlecht und ihrer untergeordneten Stellung hergeleiteten Gründe im Folgenden. (Doch kann Ismene auch meinen, nenne du es ψήφος oder κράτης, gesetzmässige Verordnung oder Gebot des Machthabers).“ Lando, quod adnotatione opus esse sensit. Ceteroqui non audio. Etenim aut eminenter fallor, aut scripserat hic poeta: ἐγκρατῆ. In comparisonem vocare aliquis possit verba, quae Antigona Vs. 453 sq. ad Creontem facit:

οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὥμην τὰ σά
κινύματα,

at satius fuerit relegere ad dictionem τελείαν ψήφον, qua eadem ipsa res significatur Vs. 632. Firmitatis significatio inest in vocabulo ἐγκρατῆς etiam Vs. 474 et 715.

Magis etiam miretur aliquis, intacta relicta esse ab editoribus ad unum omnibus prima verba parodi haecce:

Ἄκτις ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπιταπύλω φανέν
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης ποτ', ὃ χροσεύς ἀμέρας βλέφαρον,
Διοκρίων ὑπὲρ ἡέθρων μολοῦσα.

Quid enim? Nonne occidentalem partem Thebarum praeterfluebat Dirce? At, si Schneidevinum audis, non curavit hoc poeta. Curaverat tamen, ut par est credere, si scripserat: ἐπὶ ἡέθρων.

Praeterea equidem non dubito, quin in eodem cantico etiam alterum mendum insit nondum observatum. Postquam enim de Capanei interitu dixit Chorus, ita pergit:

εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα συγελίζων μέγας Ἄρης
δεξιόσειρος.

De postremo verbo explicando variis modis statuerunt viri docti. Vulgo id nihil nisi validum socium et adiutorem significare existimant, metaphora ab equo dextro funali impetus plenior repetita. Scitissime Boeckhius, sentiens, ut videtur, hanc explicationem non adeo aptam esse, animadvertit, simul indigitari etiam τὸν δεξιὸν Ἄρη, «Martem propitium et faustum.» Schneidevinus: „als der παλαίχθων ὃς τὴν πόλιν ποτ' εὐφύλιταν ἐθετο (Aesch. Sept. 105) heisst Ares δεξιόσειρος, weil er am Thebanischen Kriegswagen als zuverlässigster und kräftigster ἵππος παρόσειρος wirkte. Das Bild lag, zumal den πολυάριθμοι Θηβαῖοι, nahe, da man tren ver- hundertne Freunde unter dem Bilde eines ζεύγος dachte, wie Aesch. Ag. 350 Odysseus ζευγθεὶς ἐτοίμος ἦν Ἀγαμέμνονι σπειραφόρος.“ Non mirarer equidem, si poeta aliquem ex ducebus Thebanis Martis δεξιόσειρον appellaret; at contraria illa imago vix mihi ac ne vix quidem ferenda videtur. Eduardus Gerhardus, quem honoris causa nomino, Mythol. Gr. P. I. §. 352, adn. 2, Martem δεξιόσειρον appellatum esse credit propterea quod equus inter ipsius symbola fuerit, idque epitheton comparat cum epitheto ἵππος. Ne multa: accedit hoc alterum, quod, quoniam Capaneus inter duces fuerat, poeta non bene potuit dicere, trahisse Martem sortem aliam „alii“; sed addere debuit „ducebus“; siquidem nullos alios quam duces intelligi voluit. Voluit autem, ut liquido apparet ex verbis, quae proxime sequuntur:

ἐπὶ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐντὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσοις ἔλειπον
Ζηνὶ τροπαίῳ παγχάλκῳ τέλει.

Scripserat igitur: δεξιόσειροις, vocabulum maxima vi praeditum aptissime in ipso sententiae fine collocaus. Opportune Hesychius: Σπειραφόρον ἡγεμονικόν, μετῆται δὲ ἀπὸ τῶν δεξιόσειρων ἵππων.

Vs. 320 Creon Custodem perstringit his verbis:

οἶμ' ὡς λάλημα δῖλον ἐπαφνὸς εἶ.

Ad quae hanc glossam adscripsit scholiastes: Λάλημα τὸ περίτρυμα τῆς ἀγορᾶς, οἶον, παντοῖος. Is quum vocabulum ἄλημα ad Ajacis Vs. 381 per τρύμμα et ad ejusdem fabulae Vs. 389 per παντοῖον τρύμμα ἢ περίτρυμα explicaverit, Schneiderus in Lex. Gr. s. v. ἄλημα conjecit, hoc vocabulum etiam hoc loco prae oculis fuisse scholiastae. Probavit hanc conjecturam Boeckhius his argumentis: „Vs. 316 (320) ist die Lesart ἄλημα einzig richtig: der Wächter ist zwar schwatzhaft, aber nicht gerade hier; hier erscheint er als Spitzfindler, als ein durchtriebener Geselle, worauf auch Vs. 320

(324) κόμψενε zielt; und so ist auch erst die Antwort desselben verständlich: „Du erklärst mich zwar für pflfig; aber an dieser (listigen) That, der Beerdigung des Polyneikes, bin ich dennoch unschuldig.“ Quorum verborum priorem partem fere suam fecit Schneidewinus. Nec sane dubitandum est, quin versutiae in verbis Creontis mentio injecta fuerit. Inerit revera, si pro voce *δῖλον*, quam jam Beckius et Dobraeus de mendo suspectam habuerunt, scripseris: *δοκίον*. Cfr. Euripidis Androm. Vs. 937 sqq.:

κἀγὼ κλύουσα τοῦδε Σειρήνων λόγους,
σοφῶν, πανούργων, ποικίλων λαλημάτων,
ἐξηγεμῶθην μοῖσι.

ubi vocabulum *ποικίλων* ad amussim respondet ei, quo nos Sophoclem usum esse coniecimus. Quod vero existimant, scholiastam scriptum reperisse *ἀληθῆ*, id ego ut iis, quas Schneiderus attulit, rationibus certo demonstratum sit magnopere vereor. Velim etiam ad id advertas animum, quod scholiasta in explicatione hujus, de quo agimus, loci non simpliciter dixit: τὸ περίτρημα, sed τὸ περίτρημα τῆς ἀγορᾶς, quod posterius magis quadrare videtur ad vocabulum *λαλήματα*.

Abiturus Creon Vs. 324 sqq. ad Custodem haec verba facit:

κόμψενε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῖα μὴ
φανείη μοι τοῦς δῶντας, ἐξερεῖδ', οὐ
τὰ δειλὰ κέρδη πημονᾶς ἐργάζεται.

Postremo versu libri manuscripti pro *δειλὰ* porrigunt *δεινὰ*. Illud post Bruckium in textum, quem dicunt, uno consensu receperunt editores. Commendatur autem illa scriptura a scholiasta, ejus haec sunt verba: Τὰ δεινὰ κέρδη γὰρ τὰ δειλὰ· ἀντὶ τοῦ κακὰ ἀπὸ τοῦ τοῦς δειλοῦς εἶναι ἀχρεῖους, agnoscitur ab auctore glossarum, ita scribente: τὰ δειλὰ· τὰ κακὰ καὶ ἀσιγῆσι, affertur denique pro varia lectione in margine editionis Turnebianae. Haec non prohibent, quominus conjecturam esse censeamus, a docto aliquo lectore factam. Godofredus Hermannus: „Τὰ δεινὰ κέρδη dicit, quia ignavi est, lueri causa clam illicita facere.“ Quam interpretandi rationem secuti sunt alii. Verum enim vero, quis animum inducat ut credat, Creontem eos ignavos vocaturum fuisse, qui sane quidem clam egissent, at tale tamen facinus perpetrare ausi essent, cui gravissimas poenas constitutas scirent. Porro neque id intelligo, cur *ignavi* potius *lucrum*, quam *lucrum* omnino poenas procreare dicat, quum praesertim hanc tanquam generalem proferat sententiam. Supra, Vs. 222, revera in hunc modum locutus erat:

καὶ μὲν ὁ μισθὸς γ' οὐτός· ἀλλ' ὅπ' ἐλπίδων
ἀνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

Scripserat poeta: τὰ δειλὰ κέρδη, h. e. „lucrum manifestum factum.“ Ergo indicat atque inauit Creon, si custodes eos, qui Polynicem sepeleverint, ipsi non sint monstraturi, clarum fore, illos ipsos, et lucri quidem cupidine motos, facinus illud perpetravisse.

In notissimo illo earmine, quo Chorus hominis vim et potentiam celebrat, Vs. 354 sqq. ita edere placuit Schneidewino:

καὶ φθέγμα καὶ ἀμερόσφρον νόημα καὶ ἀσυννόμους
ὄργας ἐδιδάξατο καὶ δυσούλων
πατρὸν ἐναΐθρεια καὶ
δύσομβρα γένειν βέλη.

Libri manuscripti in Vs. 354 praebent: καὶ ἀνεμόεν φρόνημα, in Vs. 356: αἰθρία. Prioris loci, qui summas hominibus doctis molestias creavit, correctionem a Schneidewino propositam refutare nihil attinet, quamquam satis apparet, esse locum de mendo postulandum. Verba *ἀσυννόμους ὄργας* recte interpretantur de sollertia in civitatibus regendis conspicua. Jam, quum praesertim initio orationis videamus mentionem factam, dubium esse vix potest, quin sermo fuerit de eloquentia civili. Eam autem solis verbis *ἀνεμόεν φρόνημα* significari, ut censet Boeckhius, interpretans „die im Lufthauch ausgesprochene Weisheit“, credibile non est. Sed scripserat poeta, nisi omnia me fallant: φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα, „orationem congruentem eum celeri motu et volubilitate mentis.“ Atheniensium indolem, ut par erat, imprimis respiciens. — Quod Helmki conjecturam *ἐναΐθρεια* recepit Schneidewinus, bene fecit. In eam ipsam ego jam ante multos annos incideram.

Vs. 381 sqq. Chorus ad Antigonom conversus haec dicit:

τί ποτ'· οὐ δὲ που σι γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοις ἀπάγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

In libris pro *ἀπάγουσι* reperitur *ἀγοσιν*. Illud debetur Boeckhio, ad apagogen, quae dicebatur, alludi existimanti. Et profecto aut ita scribendum est, aut: *ἀπάγουσι*. Agitur autem haec fabula ante aedes regias in loco edito sitas.

Creonti sic interroganti:

γῆς, ἣ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε,

Vs. 443 ita respondet Antigona:

καὶ γηρὶ δρᾶσαι, κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

Ad alterum versum haec adnotavit Schneidewinus: „καὶ γηρὶ, allerdings bejahe ich, so dass das erste καὶ bestätigend gebraucht ist, wie etiam, nicht dem andern parallel.“ Concedo equidem, hoc posterius minus aptum esse. Nescio tamen an scribendum sit: κατὰ γηρὶ, „ajo.“ Huic verbo plane respondet sequens dictio οὐκ ἀπαρνοῦμαι, quum idem valeat quod οὐκ ἀπόγηρμι. Nec vero opus esse, ut, quoniam Creon in interrogatione verbo γηρὶ usus sit, in responsione idem ipsum adhibuisse Antigonom credamus, concedent, qui eum Godofredo Hermann, Boeckhio, aliis Schaeferi conjecturam, illa de causa pro οὐκ ἀπαρνοῦμαι scribendum esse censentis οὐ καταρνῶμαι, superfluum ducunt. Schneidewinus Schaefero adstipulatus est, quamquam ipse adscripsit Sophoclis Ajax. Vs. 96:

κόμπος πάροισι, κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ,

et Euripidis Electr. Vs. 1057:

καὶ νῦν γε γηρὶ κοῦκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.

Ac si quis dubius haerere possit, ultra virorum doctorum pars verum vi-

derit in hac caussa, hoc certum est, cum, qui nostram mutationem probaverit, tutissime in librorum scriptura οὐκ ἀπαρνούμαι acquiescere posse, quam procul dubio etiam is exhibere voluit, qui in codice Laurentiano primo calami errore exaravit: οὐκ ἀπαρνούμαι.

Brevi post Creontis iterum interrogantis verbis hisee:
καὶ δὴ τ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
haec opponit Antigona:

οὐ γὰρ αἱ μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τὰδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κείων θεῶν Δίκη,
οἱ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὄρισαν νόμους.

Mirum est, postremum horum versuum nulli in suspicionem venisse, quamvis plures, inter eosque Schneidewinus, optimo jure secuti essent Schaeferum, Antigona tanquam parodia ridere Creontis verba, monentem. Tu corrige ocios:

οὐ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὄρισαν νόμους,
„non istas tuas leges et faciendi regulam condiderunt, sed contrariam illam, quam ego secuta sum.“

Vs. 605 sqq. Chorus monet, esse legis egressionem, si quis mortalium se opponat Jovis potentiae, nec cuiquam cogitare licere, fore ut illam superet, atque ita pergit:

τὸ τ' ἐπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκεῖ
νόμος ὅδ'· „οὐδὲν ἔρπει
θανάτων βίῳ τῳ πάμπαν ἐκ τὸς ἄπας.“

Esse haec verba mendosa, omnes intellexerunt; emendationem tamen, quae quidem verisimilitudinem aliquam haberet, proferre nullus valuit. Mihi quum locus conclamatus facillimis mutationibus videatur in integrum restitui posse, missis aliorum placitis, breviter, quid sentiam, exponere licebit. Ego igitur verba νόμος ὅδε aequae atque Boeckhii ad antecedentia illa spectare censeo, de quibus paullo supra dixi. Sequentia autem sic corrigenda existimo: οὐδὲ γ' ἔρπει θανάτων βίῳ τῳ πάμπαν ἐκ τὸς ἄπας, „neque vero serpit id quod contrarium est (contraria cogitatio et agendi ratio) mortalibus sine noxa.“ Particulis οἱ δὲ γ' hic poeta usus est etiam in Electr. Vs. 1347. De verbo ἔρπει cfr. Aeris. Fragm. II (59 Dind.):

οὐδὲν ἔρπει ψεύδος ἐς γήρας χρόνον.
Simillimam sententiam in ipso hujus cantici huc expressam reperimus verbis:
πράσσει δ' ὀλιγοσίων χρόνον ἐκ τὸς ἄπας.

Venimus jam ad stropham tertii stasimi, quae Amor sic appellatur:

Ἔρως ἀνίκατε μάχην,
Ἔρως, ὃς ἐν κήμασι πίπτει,
ὃς ἐν μαλακαῖς περὶ νεανίδος ἐννυχεύει.

Horum versuum qui secundus est tot tanque diversas provocavit doctorum hominum conjecturas, ut fere temerarium videri possit addere novam. Ego vero prorsus non dubito, quin vox κήμασιν corrupta sit. Atqui no-

tum est, in re amatoria multum valere morsiunculas et vellicationes. Quorum, si quid video, hoc loco non sane inepta erit commemoratio. Immo egregia orietur gradatio. Primo enim versu dicit poeta, Amorem pugna vinci omnino non posse; altero, eundem vel ludendo gravissime vim suam exserere; tertio, adeo inter dormiendum potentem esse. Haec igitur via si quis insistere velit, proximum fuerit emendare: κνήμασι. In Xenophonis Sympos. IV, 23 vulgo scriptum legitur: καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ὥσπερ κνήμασι αἱ ἐδόκουν ἔχειν. At codex Parisiensis praebet: κνήμα. Schneiderus vero corrigendum censebat: κνήμα. Apud Sophoclem ipsum morsiuncula illa sive vellicatio amatoria appellabatur κνήμος in Salmoneo, cfr. Fragm. I, 1 (432 Dind.). Fac igitur, Sophocli potius formam κνήμα quam formam κνήμα esse reddendam, tamen non talis erit mutatio, quae difficilis jure appeletur.

Vs. 834 sq. Chorus Nioben et suae conditionis homines comparans ait:

ἀλλὰ θεὸς τοι καὶ θεογεννῆς,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.

Priore in versu quum vocem θεογεννῆς in mendo cubare recte censeret Schneidewinus, commemoravit Nauckii conjecturam, θεοὶ γέννης scribendum esse arbitrantis, ita etiam scholiastam legisse ratus, quippe qui haec adnotasset: καίτοι θεοτόκου γένους τυγχάνουσα. At is mihi quidem potius θεογεννῆς prae oculis habuisse videtur; certe ita apud Sophoclem scribendum esse censeo. Favet huic conjecturae etiam id, quod Eustathius ad Homer. p. 859, 62 ex hoc loco affert θεογεννῆς. Scio equidem, hanc adjectivi formationem in H. Stephani Thesaurο solummodo e Gl. Sibyll. or. V, p. 602, afferri. Sed hoc nihil referre arbitror, quum praesertim nominis proprii forma θεογεννῆς juxta vulgarem θεογεννῆς jam prioribus temporibus usurpata reperiat, cfr. quae adnotavit Guilielmus Dindorfius in H. Stephani Thes. s. v. θεογεννῆς.

Vs. 853 sqq. haec vulgo edita reperiuntur Chori ad Antigona verba:

προβάς ἐπ' ἐσχατον θρόονος
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βέθρον
προσέπειες, ὦ τέκνον, πολὺ.
πατρῶον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

Schneidewinus contra, summo ille jure offendens in voce πολὺ, quum optimum codicem Laurentianum primum πολὺν exhibere videret, huic lectioni innixus scripsit: ποδοῖν, „ambobus pedibus,“ h. e. violentissime. Comparavit autem loco in hanc speciem redintegrato dictionem ἀμφὸν ποδοῖν φεύγειν et Aeschyleum illud δαίμων ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνέλετο Περσικῷ γένει. At nulla omnino mutatione opus habemus, modo verba disperiantur ita:

προσέπειες, ὦ τέκνον. πολὺν
πατρῶον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

Dicit ergo Chorus: „magnum sive gravem aliquem luendo exantlas laborem a patre in te devolutum.“

Quarti stasimi strophae alterius initium ita constituit Schneidewinus:

φιλαύλους τ' ἡρέθιζε Μοῖσας.
παρὰ δὲ Κρανίων πελαγίων διδύμων πετρῶν
ἰκταὶ Βοσπόρια ἰδ' ὁ Θορκῶν ἄξενος
Σαλμνδραῖος, ἦν' ἀρχιπολις Ἀρχε διασοῖσι Φινιδαις cett.

Merito autem quae in his nova sunt displicuerunt Georgio Curtio, qui de hoc loco egit in Ind. Schol. in Acad. Kiliensi per sem. hibern. MDCCCLV—MDCCCLVI habendam. Plurimi libri praebent: παρὰ δὲ Κρανίων πελαγίων πετρῶν διδύμους ἄλως, alii vocem πετρῶν omittunt, quam nec Scholiastes in suo exemplari repperisse videtur, in aliis contra deest vocabulum πελαγίων. Jam quum dubium esse non possit, quin verbum πελαγίων erat vocabulum Κρανίων, eadem notione praeditum fuisse credamus, quae πετρῶν, haec autem vox ipsa admittenda non sit, vero est simillimum, esse eam interpretationem rarioris alicujus vocabuli, quod casu in πελαγίων transierit. Sensit hoc fere etiam Georgius Curtius; sed, quum de probabili emendatione desperaret, in eo acquiescendum duxit, quod, quamquam a compluribus propositum, ferri tamen nullo pacto posse, ego iterum ajo atque contendo:

παρὰ δὲ Κρανίων πελαγίων διδύμους ἄλως.

Nec profecto majus aliquid audendum erit, ut arbitrabatur Curtius, sed nihil, nisi hoc, ut vocabulum πελαγίων ex σπιδάδων ortum esse existimetur. Usurpatur autem hoc verbum imprimis de maris scopulis, quales habitas esse Symplegades, constat. Probabile est igitur, poetam scripsisse: παρὰ δὲ Κρανίων σπιδάδων διδύμους ἄλως cett.

Vs. 1033 sqq. Tiresiam his verbis alloquitur Creon:

ὦ πρόβου, πάντες ὥστε ταξόται σκοποῦ
τοξενεῖ ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς
ἀπρωκτος ὕμιν εἰμι, τῶν δ' ὕπαι γένους
ἐξημπολῆμαι κακπεφύγοισι πάλαι.

Ad Vs. 1033 haec adseripsit Schneidewinus: αὐτῶν δ' ὕπαι γένους, von Andern aber, die des Geschlechts sind. Allein trotz der Anrede ἀνδρὸς πότιος und des homerischen ἀνὴρ δήμιον u. dgl. wäre der Genitiv allein zu kahl, die Wendung überhaupt auffallend, wie auch die ohne Noth gebrauchte Form ὕπαι. Vielleicht τῶν δ' ὕπ' ἐν γένει, welches aus ähnlichem Missverstande corrumpt werden konnte, wie 674. Οἱ ἐν γένει = οἱ ἐγγενεῖς, O. R. 4016. 1430, gegenüber τοῖς ἐξω γένους Ant. 656. Kreon meint Ant. und Ismene nach 531 f., aber auch Hämön. Landandus est, quod in vulgata scriptura offendeat. Num genuinam poetæ manum praestiterit, valde dubito. Conjectio autem, locum corrigendum esse ita: τῶν δ' ὕπ' ἐγγυος cett. Cfr. Aeschyl. Choeph. Vs. 37 sq. Well.: Κριταὶ τε τῶνδ' ὀνειράτων
θρόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι.

Vs. 1080 sqq. haec leguntur Tiresiae verba:
ἐλθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πύλαις

ὅσων σπαράγματ' ἦ κύνες καθίγισσαν.
ἦ θῆρες ἢ τις πικρὸς οἶωνός, γέρον
ἀνόσιον ὁσμὴν ἐστιούχον ἐς πόλιν.

Quorum verborum quod postremum est, jure suspectum visum quibusdam viris doctis, quibus, licet dubitanter, adstipulatus Schneidewinus, commemorata quidem sed sprete Dobraci conjectura: ἐς σποδόν, veram praedicavit Nauckii sententiam, πόλον scribendum esse arbitrantis. Addidit vero hanc interpretationem: „zum heimathlichen Himmelsraum, zur πόλις der Bewohner des Luftraums.“ Qua quis non admoneatur loci celeberrimi, qui est in Avibus Aristophanis Vs. 179 sqq.? Sed hic ipse Comici locus prohibere debebat Schneidewinum, quominus pedibus iret in sententiam Nauckii. Omnino non video, quo jure aves in numero coeli habitatorum reponi possint. Accedit quod verba ita construenda videntur: ὅσων σπαράγματα — καθίγισσαν ἐστιούχον ἐς πόλιν. Non dubito, quin Dobracus prope abfuerit ab eo, quod verum est. Veram autem scripturam censeo esse: πάλιν. Cfr. Hesych.: Πάλιν ἄλυσμα καὶ σποδός, et Eustath. ad Hom. p. 398, 7: Πάλιν κρύως κατὰ ἄλιν διονύσιον λευκότερον ἄλυσμα καὶ τέτρα. Φερεκράτης Ἰωνῶν Ἀνέπληστα τῶν θαλμῶν πάλιν φασὶν τὸ πύον (Meinek. Fragm. Com. Graec. Vol. II, P. I, p. 279). In voce ἐστιούχον non erat cur haereret Schneidewinus, ut quae procul dubio eundem quem ἐγίστιος significatum et usum habere potnerit.

Vs. 1301 sqq. Nuncius ex aedibus haec refert de Eurydice regina:

ἦδ' ὀξύθυκος ἦδε βορμὴ πέριξ
λίμνι κελαινὰ βλήματι, κοκκύουσα μὲν
τοῦ πρὶν θανάτου Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αἰθρία δὲ τοῦδε, λοισθήιον δὲ σοὶ κακὰς
πράξεις ἐγνηνύσασα τὸ παιδοπατόν.

Quamvis ego non is sim, qui impeditissimum hunc locum expedire confidam, non possum tamen facere, quin pauca quaedam adnotem. Videtur ante Vs. 1301 aliquid intercidisse. Itaque pro voce ἦδ', quae legitur in initio Vs. 1301, facillima mutatione scribi potest: ἦδ'. In corrupta voce πέριξ vide an lateat: χειρὶ. Fieri autem potest, ut litera ξ originem traxerit a litera χ supra scripta. Verbum λίμνι utrum genuinum sit an minus, in incerto relinquam. Facile tamen, opinor, aliquis in eam cogitationem veniat, ut arbitretur scribendum esse: μύει, vel melius: κλέει. Cfr. Philo. Fragm. II (635 Dind.): βλήματι κελῆται. Posteriori hac conjectura probata, vero erit similis, literam ξ, quae est in fine antecedentis vocabuli, e prima verbi κλέει litera x ortam esse. Denique censeo, neque codicum scripturam κλεινὸν λάχος neque Bothii correctionem κλεινὸν λάχος veram esse. Dui est, ex quo sensu scribendum: κλεινὸν λάχος, „novam mortem“: eamque ipsam esse hujus poetæ manum, eo magis persuasum habeo, quod eandem conjecturam factam video a Kaysero Heidelbergensi, peritissimo harum rerum arbitro.

P. P. in Academia Georgia Augusta mense Februario MDCCCLVII.

RECITATIONES ORDINARIAE.

ORDINIS THEOLOGORUM.

J. G. REICHE, Dr., h. XI—XII quinquies per hebdomadem *isagogæ in N. T. libros canonicos historico-criticam* tradet; publice h. III—IV diebus Lunae et Martis Pauli Apostoli epistolas ad Timotheum et Titum datas explicabit; ad societatem exegetico-dogmaticam, quam moderaturus est, ineundam commilitones invitat.

FRIDERICUS EHRENFUCHTER, Dr., publice Seminarii regii homiletici exercitationes moderabitur die Saturni h. X—XII, item publice *Exercitationes catecheticas* moderari perget die Saturni h. V—VI. Privatum *Theologiae practicae* partem alteram tradet, i. e. liturgicam, homileticam doctrinamque de cura animarum quater per hebdomadam dieb. Lun. Mart. Jov. et Vener. h. III—IV. *Historiam theologiae* ratione habita historiae culturae universalis inde a medio Saec. XVIII. usque ad tempora recentissima enarrabit quater p. hebdomadam dieb. Mart. Merc. Jov. et Vener. h. VIII—IX. *Societatem homileticam* gratis instituet.

J. A. DORNER, Dr., h. XII. quinis senisque per hebdomadam horis *Apologeticam seu Dogmaticas christianae partem priorem*, praeterea *Symbolicam christianam* h. IV quaternis horis tradet; denique *Societatem theologiam* die Merc. h. VIII—X moderari perget.

J. G. LUDOVICUS DUNCER, Dr., publice *Historiae ecclesiasticae partem tertiam* quinquies hora III—IV; privatim *Historiae ecclesiasticae partem primam* sexies tradet h. VIII—IX.

L. F. SCHOEBERLEIN, Dr., publice *exercitationes liturgicas* sodalium Seminarii practico-theologici moderabitur die Sat. h. IX—X, et una cum HILLE, Mus. Dir. Acad., *cantum ecclesiasticum* eos docebit die Merc. VI—VII; privatim *Ethicam theologiam* sexies h. XI—XII tradet et publice de *hymnologia christiana* disseret dieb. Lun. et Mart. V—VI. Praeterea *Societatem dogmaticam* die Jov. VI—VIII moderari perget.

FRID. GOD. RETTIG, Dr. ph., Generalis Superintendens princip. Gotting., privatim *praecepta artis catecheticae*, duce libello suo, h. XI quater per hebdomadam tradet; publice *exercitationes catecheticas* hora commilitonibus commoda moderari perget.

ORDINIS JURISCONSULTORUM.

GEO. JUL. RIBBENTROP, Dr., selecta *Pandectarum* capita publice docebit quinquies per hebdomadam hora IV—V; scholas *exegeticas* instituet, chrestomathia usum cum auditoribus communicanda, eosque auditorum, qui voluerint, tam in interpretando quam in respondendo ad quaestiones ipsis propositas exercebit hora XII—I.

GUIL. THEOD. KRAUT, Dr., *Jus Germanicum privatim cum jure feudorum et mercaturae jure* ex quarta libri sui: *Grundriss zu Vorlesungen über das deutsche Privatrecht — nebst beigefügten Quellen* (Gött. 1856) editione sexies per hebdomadam h. VII—VIII et IX—X tradet.

GUIL. FRANCKE, Dr., h. XI—XII *Institutiones juris Romani*, h. VIII—IX doctrinam *juris Romani de hereditatibus* explicabit.

H. A. ZACHARIAE, Dr., tradet: *Jus publicum Germaniae* sexies per hebdomadam h. XII; *Theoriam processus criminalis*, recentiorum legum, quae in Germania de reformando publicorum judiciorum ordine latae sunt, praecipue *Codici regni Hannoverani* peculiari ratione habita, quinquies per hebdomadam h. X; *Encyclopaediam juris*, quater per hebdomadam h. IX.

H. CAROL. BRIEGLEB, Dr., h. XI—XII quater per hebdomadam *processuale practicum*, h. X—XI ter per hebdomadam *relatorium* instituet.

AEMIL. HERRMANN, Dr., senis lectionibus h. X docebit *Jus criminale*, quaternis h. XI *Juris philosophiam*. Publice bis per hebdomadam *selecta juris criminalis capita* exponet.

HENRICUS THÖL, Dr., quater per hebdomadam *Civile practicum* instituet dd. Lunae et Jovis hora IV—V et V—VI. *Jus mercaturae* e libro suo (*das Handelsrecht, dritte Auflage*) quinquies tradet hora VII—VIII.

ORDINIS MEDICORUM.

JO. GUIL. HENR. CONRADI, Dr., publice dieb. Mercur. et Jov. h. IV. *Institutiones Therapiae generalis* ex compendio suo, privatim quater per hebdomadam h. IV. *Pathologiam generalem* ex VI compendii sui editione tradet.

C. F. H. MARX, Dr., h. VII—VIII praecipua et seita dignissima capita *Historiae medicinae literariae* diebus Jovis et Veneris explicabit; h. III—IV doctrinam de *Remediorum effectibus atque usu*, necnon *artem formulas medicas concinnandi* quinquies per hebdomadam tradet; h. IV—V *Pathologiam et Therapiam generalem* quater per hebdomadam docebit.

ED. C. J. DE SIEBOLD, Dr., h. VI matut. quinq. p. h. *Artis obstetriciae* doctrinam exponet simulque auditoribus aditum ad *Clinicam partusque observandos* praebit. *Cursum operationum cum observation. partuum* conjunctum h. III vel aliis horis commodis instituet. *Clinicam obstetric.* h. III moderari perget. De *Puerperio ejusque morbis* publice hora VII matut. die Saturni disseret.

F. WÖHLER, Dr., h. IX—X sexies per hebdomadam *Chemicam* tradet. In laboratorio academico *Praxin chemicam* docebit.

A. A. BERTHOLD, Dr., *Physiologiam generalem et specialem cum Embryologia* ad Compendium suum (*Lehrbuch der Physiologie für Studierende und Aerzte* 3. Aufl.) h. X—XI docebit et demonstrationibus microscopicis experimentisque illustrabit. *Historiam naturalem et Zoologiam* in Museo academico h. V—VI tradet. — Siqui horis publicis III—V, quibus die Martis et Veneris Museum academicum patet, *accuratiorem explicationem speciminum zoologicorum in Museo exstantium* desiderabunt, sua officia offert. — *Exercitationes systematicas zoologicas* moderari perget.

RUDOLPHUS WAGNER, Dr., h. X—XI quinquies per hebdomadam O. Funke „*Lehrbuch der Physiologie*“ *Physiologiam experimentalem*, h. VIII—IX quater per hebdomadam *Historiam naturalem imprimis animalium* (i. e. *Zoologiam et Biologiam*) tradet. *Exercitationes practicas physiologicas et zootomicas* horis commodis offert.

GUIL. BAUM, Dr., publice de ossibus fractis et luxatis disseret die Ven. et Saturni h. II; privatim de oculorum auriumque morbis quater p. hebdomadae h. II. Chirurgiae partem priorem tradet quinquies hora IV et die Saturni hora III. Exercitationes clinicas et policlinicas chirurgicas et ophthalmiatricas in uosocomio Ernesto-Augustano dirigit quotidie hora VIII—X. Exercitationes operationum chirurgicarum et ophthalmiatricarum in theatro anatomico quoties cadavera advenit dirigit h. IV vesp.

J. HENLE, Dr., Anatomiae specialis partem secundam (Angiologiam et Neurologiam) quotidie h. XII—I; Osteologiam et Syndesmologiam d. Lun. Mart. Ven. h. XI—XII; Anatomiam generalem d. Martis Jovis Sat. h. XI—XII.

A. GRISEBACH, Dr., h. VII Botanicen tam generalem quam specialem explicabit et excursionibus botanicis plantarumque horti acad. demonstrationibus illustrabit; h. VIII Botanicen medicam docebit. Seminarii physico-mathematici sodalibus Exercitationes practicas ad Botanicen systematicam spectantes offert.

R. EW. HASSE, Dr., Pathologiam et Therapiam specialem quinquies hora VII, ter hora III tradet. Scholam clinicam et policlinicam medicam quotidie hora X moderari perget.

ORDINIS PHILOSOPHORUM.

JO. FRD. LUD. HAUSMANN, Dr., h. VIII sexies per h. Geognosiam, conjunctis excursionibus, h. X. diebus Lun. Mart. Jov. et Vener. Technologiam tradet. Demonstrationes mineralogicas et palaeontologicas in Museo academico sueto more publice instituet.

G. C. J. ULRICH, Dr., Geometriam analyticam cum secundi ordinis superficiebus hora X quater p. h. tradet. Geometriam practicam conjunctis excursionibus dieb. Lunae Merc. et Ven. h. V—VII docebit. In Seminario physico-mathematico exercitationes mathematicas h. X moderabitur die Merc.

CAROLUS HOECK, Dr., Historiam Romanam tradet hora in tabulis publicis indicanda.

HENRICUS EWALD, Dr., h. X Jesaiam cum locis reliquorum prophetarum selectis interpretabitur, h. IX Bibliorum utriusque Foederis theologiam exponet. Publice h. II lectiones arabicas continnabit, item linguas persicam et turcicam docebit.

GUILIELMUS WEBER, D., h. III—V publice Seminarii physico-mathematici sodales instituendis Observationibus physicis exercebit, privatim Physices experimentalis partem primam dd. Lun. Mart. et Merc. docebit.

F. TH. BARTLING, Dr., Botanicen specialem, praemissis Bot. generalis elementis, sexies per hebdomadam h. VII; Botanicen medicam quinquies per hebdomadam h. VIII; Botanicen oeconomicam dieb. Lun. Mart. et Jov. h. XI tradet. — Excursionibus botanicis sueto more instituet. Demonstrationes in horto acad. hora commoda habebit.

HENRICUS RITTER, Dr., h. III—IV quinquies per hebdomadam. Logicen et Metaphysicen, h. V—VI quinquies per hebdomadam. Historiae philosophiae partem priorem seu Historiam philosophiae antiquae docebit.

G. LEJEUNE DIRICHLET, Dr., integrationem aequationum differentialia partialia continentium exponet et ad varias quaestiones physicas applicabit dieb. Lun. Mart. Merc. et Jov. h. X—XI.

G. HANSSEN, Dr., h. IX—X quater per hebdomadam. Statisticam oeconomiae nationalis tradet; h. III—IV quaternis scholis Theoriam oeconomiae nationalis docebit.

•CAROLUS OESTERLEY, Dr., mensibus Junio et Julio lectionum suarum cursum sueto more persequetur.

AUGUSTUS GUILIELMUS BOHTZ, Dr., Psychologiam diebus Lunae, Martis, Jovis et Veneris h. V—VI docebit; Historiam Germanorum literariam inde a Lessingio usque ad nostra tempora diebus Lunae, Martis et Veneris h. III—IV enarrabit.

ERNESTUS LUDOVICUS A LEUTSCH, Dr. phil., publice Seminarii Regii Philologici Sodalibus Vergilii Georgicon librum secundum explicandum proponet, dd. Jov. et Vener. h. XI—XII. — Privatim Historiam Literaturae Graecae enarrabit quinquies p. hebdomadam h. X—XI; Titi Livi Orationes explicabit quater p. hebdomadam h. III—IV; Poetarum melicorum fragmenta e Delectu Schneideviniano interpretabitur dd. Mercur. et Vener. hora IX—X.

GUILIELM. HAVEMANN, Dr., Historiam medii aevi tradet h. III diebus Lun., Mart., Jov. et Vener. h. XI—XII iisdem diebus Historiam Brunsvico-lunaeburgensem enarrabit.

G. WAITZ, Dr., privatim quinquies h. VIII—IX Historiam rerum publicarum universam tradet, quater h. IV—V Historiam Germanorum et civitatum Germanicarum inde a saeculo XVIII. enarrabit. Publice semel exercitationes historicas instituet.

ERNESTUS BERTHEAU, Dr., introductionem criticam et hermeneuticam in V. T. libros canonicos et apocryphos enarrabit h. VII—VIII; Psalmos interpretabitur h. X—XI. Privatissime sed gratis linguam Arabicam docebit diebus Mart. et Ven. h. II—III.

RUD. HERMANNUS LOTZE, Dr., docebit Metaphysicam quatt. dd. hora II—III; Philosophiam practicam quatt. dd. hora VIII—IX.

W. SARTORIUS DE WALTERSHAUSEN, Dr., quaternis scholis h. XI—XII Mineralogiam docebit. Exercitationes practicas ad mineralogiam spectantes moderari perget.

JOANNES BENEDICTUS LISTING, Dr., Geographiam mathematicam et physiologicam tradet quater p. hebdomadam h. IX—X. Opticen physicam diebus Jov. et Sat. h. XII—I. Exercitationes physicas in Seminario physico-mathematico publice moderari perget d. Ven. horis III—V.

F. A. L. SCHWEIGER, Dr., Historiam litterariam medii aevi adumbrabit quater p. h. h. VIII—IX.

HENR. FERD. WÜSTENFELD, Dr., publice horis commodis elementa linguae Arabicae exponet.

FRIDERICUS WIESELER, Dr., publice Seminarii Regii archaeolo-

gici sodalibus *Artis antiquae monumenta* explicanda proponet, d. Saturni h. XI—XII; privatim *Universam Archaeologiam artium a Graecis et Romanis culturarum* enarrabit, quinque scholis, h. X—XI, *Rem scenicam Graecorum et Romanorum* tradet, simul eum *analysi dramatum, quae supersunt, omnium, ternis* scholis, h. IV—V; privatissime *Societatis philologicae studia* reget et *Commentationes a sodalibus Semin. arch. scriptas* recensebit.

J. E. WAPPÄUS, Dr., publice *Statisticen Regni Hanoverae* tradet die Sat. h. XI—XII; privatim *Geographiam et Statisticen Americae, praemissa historia peregrinationum, quibus America inventa et cognita est*, docebit quater per hebdomadam h. XI—XII.

ERNESTUS CURTIUS, Dr., publice h. XI—XII diebus Lunae et Martis Seminarium Regium philologici sodalibus Aristotelis Ethicorum Nicomacheorum librum VIII interpretandum proponet. Privatim *Historiam aevi antiqui* h. XII—I docebit quinque p. h. *Aristophanis Ranas* praemissa *historia comoediae Atticae* d. Lun. Mart. Mere. h. V—VI interpretabitur.

GUIL. MÜLLER, Dr., publice de religionibus veterum Germanorum disseret dd. Lun. et Jov. h. V; privatim *Grammaticam linguae theotiscae historicam* tradet quaternis scholis h. III; *Waltharii ab Aviaro carmina* ex editione Laehmanni explicabit dd. Mart. et Ven. h. V; privatissime sed gratis *Societatis theotiscae studia* moderari perget.

HERMANNUS SAUPPE, Dr., publice Seminarium Regium philologici sodales *Commentationibus scribendis ac defendendis* exercebit, d. Mercurii h. XI—XII, et Seminarium Regium paedagogici sodalium *Exercitationes et disputationes* moderabitur, diebus Lunae et Martis h. XI—XII. — Privatim *Latine scribendi et artem* tradet et *exercitationes* instituet ternis per h. scholis, dd. Lunae, Martis, Jovis h. IX—X, atque *Platonis Convivium* interpretabitur quater per h., dd. Lunae, Martis, Jovis, Veneris h. II—III.

RECITATIONES EXTRAORDINARIAE.

ORDINIS THEOLOGORUM.

GEO. CHR. RUD. MATTHAEI, Dr., *evangelium Johannis* interpretabitur sexies per hebdomadam h. IX. *Vitam Christi* illustrabit et *vaticinium de Messia* conspectum exhibebit dieb. Jov. et Ven. h. II.

GEORG. CONR. AMAD. LÜNEMANN, Dr. ph., tria priora *Evangelia* interpretabitur senis per hebdomadam lectionibus h. IX—X. — *Isagogen in Novum Testamentum* sive *Historiam Novi Testamenti criticam* tradet quinque lectionibus h. XI—XII.

AUG. GUIL. DIECKHOFF, Dr. theol., *Historiae ecclesiasticae partem alteram* denis per hebdomadam lectionibus h. VII—VIII et h. VIII—IX enarrabit.

JULIUS RÖSTLIN, Dr. Ph., Th. Lic., publice Seminarium homiletici *exercitationes* die Saturni h. X—XII et *Exercitationes catecheticas* die Mercurii h. V—VI moderabitur. Privatim *Evangelium Johannis* quinque

per hebdomadam hora IX—X interpretabitur; *Theologiam biblicam Novi Testamenti* quinque p. hebdomadam scholis h. III—IV tradet. *Societatem exegeticam* moderari perget.

ORDINIS JURISCONSULTORUM.

CAROL. GUIL. WOLFF, Dr., *Processuale practicum* quater per hebdomadam hora IV—V instituet; *Relatorium* ternis scholis h. V—VI.

O. E. HARTMANN, Dr., sexies per hebdomadam h. X—XI *Historiam juris Romani*; octies per hebdomadam h. XI—XII et II—III *Theoriam processus civilis* explicabit.

FRIDERICUS MOMMSEN, Dr., *Pandectas* docebit h. IX—X et h. XI—XII necnon diebus Martis et Veneris h. XII—I.

VICTOR ANTON. HERBERT. PERNICE, Dr., scholas suo tempore indicabit.

ORDINIS MEDICORUM.

ERNESTUS AUGUSTUS HIMLY, Dr., postquam ex morbo convalescit lectiones indicabit.

E. F. G. HERBST, Dr., hora X—XI sexies p. hebdomadam *Physiologiam generalem et specialem* docebit, eandemque experimentis et demonstrationibus microscopicis illustrabit.

A. KRAEMER, Dr., *Diagnosticen physicam praecipue Auscultationem et Percussionem*, adjunctis exercitationibus practicis, quater per hebdomadam, doctrinam de fasciis vincturisque chirurgicis ter per hebdomadam horis commodis docebit.

A. FOERSTER, Dr., publice tradet *Histologiam pathologicam* die Mercurii hora III—IV, privatissime *Exercitationes microscopicas* sucto more moderabitur hora XII—I et aliis auditoribus horis commodis.

ORDINIS PHILOSOPHORUM.

THEODORUS BENFEY, Dr., h. I—II dieb. Lun. Mart. et Mere. *Grammaticam linguae sanscritae* docebit. — H. II—III dieb. Lun. et Mart. *Chrestomathiam suam sanscritam* interpretabitur. — H. II—III dieb. Jov. et Ven. *Rig-Vedam* interpretabitur.

M. A. STERN, Dr., tradet: *Calculus differentialem atque integralem* quinq. p. hebdomadam h. VII. *Theoriam aequationum numericarum* quater p. hebdomadam h. VIII. In seminario physico-mathematico de quibusdam proprietatibus integralium Eulerianorum disseret die Mere. h. VIII.

H. A. L. WIGGERS, Dr., tradet *Pharmaciam* sexies p. hebdomadam hora matut. VI—VII; *Pharmacognosiam* quinque p. hebdomadam hora II—III duce Compendio suo: *Grundriss der Pharmacognosie, 4. Aufl. Gött. bei Vand. et Rupr.*

FRID. GRIEPENKERL, Dr., quater per hebdomadam diebus Lun., Mart., Jov. et Ven. h. VIII—IX tradet illam *Chemiae partem, quae circa agriculturam versatur*; quinque per hebdomadam diebus Lun., Mart., Mercur., Jov.

et Ven. h. X—XI primam Theoriae oeconomicae partem (*Agronomiam, Agriculturam rationemque plantarum ad oeconomiam pertinentium colendarum*) docebit. *Excursiones ad Theoriam illustrandam spectantes* instituet.

THEODORUS MÜLLER, Dr., privatim *Historiam poeseos dramaticae apud Francogallos* tradet et *Racini Phaedram* interpretabitur diebb. Lun., Jov. et Ven. h. II—III; *Grammaticam linguae angliae* docebit, adjunctis *exercitationibus practicis*, diebb. Lun., Mart., Jov. et Ven., h. VI—VII vespertina; *Exercitationes gallice scribendi et loquendi* instituet diebb. Mart., Merc., Ven. et Sat h. VIII—IX matut. vel alia hora commoda. *Lectiones privatissimas* offert in *linguis anglica, francogallica, italica, hispanica*.

CAROLUS BOEDEKER, Dr., *Introductionem in chemiam physiologicam et pathologicam* dabit ternis scholis h. p. i. — *Exercitationes chemicas practicas* in laboratorio chemico instituti physiologici moderari perget: quinquies p. h. horis et matutinis et pomeridianis.

H. LIMPRICHT, Dr., in laboratorio academico XXIV horis per h. *Praxin chemicam* docebit; quater per hebd. diebus Len., Mart., Jov. et Ven. h. XII—I *Chemicam organicam* tradet.

W. HAVEMANN, rei equestris Magister, tam tirones quam profectiones *equis regendis* exercebit diebus Lunae Mercurii Jovis et Saturni horis VI—X et V—VII.

HILLE, Mus. Dir. Acad., *Harmonicen et theoriam artis musicae* horis audituris commodis docebit.

H. M. MELFORD, Dr., privatim *Grammaticam linguae angliae* adjunctis *exercitationibus practicis* docebit quater per hebd. hora VI—VII, vesp. e libris suis, *Vereinf. Engl. Sprachlehre, The English Reader* (Ed. IV. 1851.); et *Goldsmith's Dram. Works* (ex ed. sua 1846.); in *anglice, gallice, ital. et hispan. scribendo et loquendo* *exercitationes* instituet quater p. hebd. h. II e libris suis: *Phraseol. Handwörterb.* (Leipz. 1852); *Manuel de la langue franç.*; *Handb. der Ital. Umgangsspr.* (Ed. II. 1845); *Spanische Bühnenstücke* (Moratin et Cienfuegos); *Hist. litteraturae angl. quinquaginta ultimarum abhinc annorum nec non Th. Moore's Lyric. Beauties* (ex ed. s. 1845), *Byron's Mazeppa* (ex ed. s. II. 1856) et *Byron's Sardanapalus* (ex ed. s. 1848) exponet ternis p. hebd. lect. hora II—III. *Praeterea privatissime linguas anglicam, francogallicam, italicam et hispanicam* docebit e libris suis. *Exercitationes scribendi et loquendi* continuabit.

RECITATIONES PRIVATIM DOCENTIIUM.

ORDINIS THEOLOGORUM.

FRIDERICUS AUGUSTUS HOLZHAUSEN, Philos. Dr. ac Theol. Lic., exponet: *Historiae ecclesiasticae universalis partem priorem*, ab

origine Ecclesiae usque ad Viclefium, senis lect. hora VIII. *Historiam dogmatum* h. XI. *Grammaticam hebraicam*, adjuncta interpretatione *Psal-morum selectorum*, h. II. *Privatissima* offert.

E COLLEGIO REPETENTIUM.

E. C. G. ELSTER, Theol. Lic., quinquies per hebd. *Genesin* privatim h. X—XI interpretabitur. *Ezechielis vaticinia* h. II—III dieb. Lun. Mart. et Jov. gratis interpretabitur.

C. GUNKEL *epistolas Johannis* diebus Lunae et Martis h. III—IV gratis interpretabitur.

ORDINIS JURISCONSULTORUM.

C. FRID. ROTHAMEL, Dr., *Jus ecclesiasticum* hora II tradet; *Pandectas* privatissime docebit; *Examinatoria generalia et specialia* more sueto instituet.

F. B. GREFE, Dr., *Processus civilis theoriam* tradet sexies p. hebd. hora I—II.

E. F. ROESSLER, Dr., privatim tradet *Historiam juris Germanici* quater per hebd. h. X—XI. — *Collegium exegeticum fontium jur. Germ.* imprimis Spec. Saxon. et Suevici binis horis instituet. *Historiam juris Romani in medio aevo* die Mercurii et Saturni h. XII—I gratis docebit.

HILDEBRAND BODEMEYER, Dr., tradet ter per hebdom. *jus privatum Hannoveranum* h. III—IV; *capita selecta juris publici Hannoverani* binis scholis gratis explicabit h. III—IV; ter per hebdom. *selectas Digestorum leges* interpretandas proponet h. XII—I. *Repetitoria* offert.

JACOBUS LUDOVICUS KAROLUS AEGIDI, Dr., *Jus ecclesiasticum* sexies h. VIII—IX; *Jus gentium* quaternis scholis h. IV—V privatim docebit; *Sacri Romani Imperii eschatologiam* d. Merc. h. IV—V publice delineabit.

ORDINIS MEDICORUM.

CH. F. E. STROMEYER, Dr., *Chemiae theoreticae partes singulas* nec non *Pharmaciam* privatissime docebit.

R. WIESE, Dr., *Theoriam auscultationis et percussionis* quater per hebdomadem hora V—VI vel aliis horis magis commodis exponet eursuque *exercitationum practicarum* adjunget.

BERNHARDUS SCHUCHARDT, Dr., hora VIII matut. (vel alia magis commoda) *Materiam medicam et artem formulas medicinales conscribendi* quinquies p. h. docebit et *praeparata remedium officinalia* demonstrabit.

C. F. LOHMEYER, Dr., de morbis cutaneis ter p. h. hora VIII—IX vel alia commoda leget. *Exercitationes practicas ad oculorum morbos* spectantes hora IX—X diriget.

ADOLPHUS WACHSMUTH, Dr., h. VII—VIII *Pathologiam generalem* docebit; *Diagnostices physicae cursus practicos* sueto more instituet.

OTTO SPIEGELBERG, Dr., *Gynaecopathologiam* ter per hebdom. tradet; *Cursum operationum obstetriciarum* quater p. hebdom. instituet.

ORDINIS PHILOSOPHORUM.

JULIUS TITTMANN, Dr., Ord. Phil. Assessor, *Historiam literarum elegantiorum apud Germanos* docebit V scholis h. X. *De fabulis Germanorum heroicis* gratis disseret die Merc. h. IX.

LANTZIUS-BENINGA, Dr., Ord. Phil. Assessor, sexies p. h. h. VII *Botanicae generalem et specialem*, quinquies p. h. h. VIII *Botanicae medicam* tradet. *Excursiones et demonstrationes bot.* nec non *exercitationes bot. practicas* instituet. Privatissime *Examinatorium ad Botanicae generalem et specialem* spectans habebit.

TH. WÜSTENFELD, Dr. phil., Ord. Phil. Assessor, *Historiam Europae per saecula XII et XIII* ter per hebdom. diebus Lunae, Martis et Jovis h. X gratis tradet.

BERNHARDUS RIEMANN, Dr., Ord. Phil. Assessor, *Theoriam functionum ellipticarum et Abelianarum* exponet quinquies per hebdom. h. XI—XII.

CHR. FOCKE, Dr., de variis *Matheseos purae et practicae* partibus scholas habebit horis diebusque commodis.

A. LION, Dr., hora XI *Plutarchi vitas*, h. I *Ciceronis epist.* sel. interpretabitur. Privatissime linguas vet. et recentt. docebit.

TH. FINCK, Dr., *Delecta capita Taciti Germaniae* — a se hic hoc anno ap. Dieterichs editae — praecipue ea, quae ad Germanorum vitam privatam publicamque spectant, dieb. Lun. et Jov. h. II gratis illustrabit. *Historiam Germaniae ab antiquissimis temporibus usque ad aetatem religionis christianae ut ajunt reformatae* quinis scholis h. III privatim exponet.

GUILIELMUS WICKE, Dr., illam *Chemiae partem* docebit, quae ad *agriculturam attinet*; bis per hebdom. — Idem *chemicas exercitationes* in usum *agriculturae studiosorum* instituet.

FRIDERICUS BIALLOBLITZKY, Dr., de *Geographia sacra*, nec non de *itineribus* per *Italiam, Graeciam, Aegyptum, Palaestinam, Mesopotamiam, Chaldaeam, Assyriam* et olim factis et etiamnunc ita faciendis, ut artes disciplinaeque sua inde capiant incrementa, quater per hebdomadem hora auditoribus commoda disseret. — *Archaeologiae Biblicae* capita selecta tradet. — *Grammaticam Anglicam* hora auditoribus commoda docebit.

M. UHLEMANN, Dr., privatim *Historiam Veterum Aegyptiorum* enarrabit quater per hebdom. hora II—III; gratis *elementa grammaticae linguae Copticae* tradet dieb. Mart. et Ven. hora III—IV et de *Veterum Aegyptiorum astronomia et astrologia* disseret die Sat. II—III.

R. DEDERIND, Dr., *calculus probabilitatum una cum methodo quadratorum minimorum* docebit quater per hebdom. hora XI—XII; de *resolutione aequationum algebraica*, imprimis de *sectione circuli* quinquies p. hebdom. disseret hora IX—X.

A. GOESSMANN, Dr., *Chemiae organicam* quater per hebdom. tradet. J. G. WESTPHAL, Dr. phil., *Astronomiam sphaericam* ternis per hebdom. scholis h. XI—XII privatim docebit.

ERNESTUS MOLLER, Dr., privatim *Scholarum inferiorum s. popularium rationem ac methodum* tradet dieb. Lun. Mart. et Jovis hora XII—I; publice *Principia paedagogica, quae post Pestalozzium existerunt, historice et critice* exponet d. Mercur. h. II—III. Idem *Societatem paedagogicam* instituendam commilitonibus proponit.

H. C. E. DE MANGOLDT, Dr., *Encyclopaediam et methodologiam disciplinarum politicarum* quaternis scholis, diebus Lunae, Martis, Jovis, Veneris h. VIII docebit. *Politiam* quaternis scholis diebus Martis et Veneris h. IV—VI tradet.

LEO MEYER, Dr. phil., *linguam Gothicam* docebit scriptaque *Gothica* interpretabitur diebus Mart. Merc. et Jov. h. VIII—IX. Publice die Veneris eadem hora *Grammaticam Graeco-Latinam comparativam* docere perget imprimis nomini verborumque declinationes tractans.

W. SCHLÖTEL, Dr. phil., privatim *Logicen*, gratis *inductionem logicam* tractabit.

HENRICUS DE STEIN, Dr. phil., privatim *Philebum* explicabit, atque in *universum quum de scriptis tum de philosophia Platonis* disputabit quater per hebdom. hora IX—X vel alia commoda. Gratis *Historiam doctrinae de moribus, qualis ab antiquis philosophis exulta est*, bis per hebdom. hora IX—X vel alia commoda.

LUDOVICUS LUELFING, veterinarius, hora VII—VIII sexies per hebdomadem *Morbos animalium domesticorum*, demonstrationibus clinicis in nosocomio veterinario adjunctis, tradet.

Musicae delineandique artem, nec non *cultissimorum Europae populorum linguas ac literas* tradent etiam alii viri intelligentes doctique, iique lectionum suarum rationem tempusque loco solito indicabunt. *Sallationem armorumque tractandorum artem* stipendiis regis auctorati Magistri docebit.

SCHOLAE HORARUM ORDINE DESCRIPTAE:

Hora:	THEOLOGICAE.	JURIDICAE.	MEDICAE.	PHILOSOPHICAE.
6-7			Art. obstetr. doct. (5) Siebold.	Pharmac. (6) Wiggers.
7-8	Histor. eccles. P. II. (5) Dieckhoff.	Jus german. priv. (6) Kraut. Jus merc. (5) Thol.	Hist. med. litt. cap. (2) Marx. Puerper. (1) Siebold. Botan. gen. et spec. Grisebach. Pathol. et Therap. spec. (5) Hasse. Pathol. gener. Wachsmuth.	Geognos. (6) Hausmann. Botan. spec. (6) Bartling. Introd. hist. erit. in V. T. Bertheau. Calcul. diff. et integr. (5) Stern. Bot. gener. et spec. (6) Lantius - Beninga. Morb. anim. dom. (6) Lwelling.
8-9	Hist. theol. (4) Ehrenfeuchter. Hist. eccles. part. prim. (6) Duncker. Hist. eccles. P. II (5) Dieckhoff. Hist. eccles. P. I. (6) Holzhausen.	Jus rom. d. hered. (6) Francke. Jus eccles. (6) Aegidi.	Hist. nat. (4) Wagner. Exercit. clin. et policlin. (6) Baum. Botan. med. Grisebach. Mater. med. (5) Schuchardt. Morb. cutan. (3) Lohmeyer.	Bot. med. (5) Bartling. Hist. rer. publ. univers. (5) Waits. Philos. pract. (4) Lotze. Hist. litt. med. aevi (4) Schaeffer. Theor. aeq. num. (4) Stern et sem. phys. math. (1) Stern. Chem. agricult. (4) Griepenkert. Exercit. gall. loquend. (4) Müller. Bot. med. (5) Lantius-Beninga. Encyclop. et method. polit. (4) Mangoldt. Ling. goth. (3) et gramm. comp. (1) Meyer.
9-10	Exercit. liturg. (1) Schoeberlein. Evang. Johan. (6) Matthaei. Tria priora evangel. (6) Lünemann. Evangel. Joh. (5) Köstlin.	Jus german. priv. (5) Kraut. Encyclop. jur. (4) Zachariae. Pandectas Mommsen.	Chem. (6) Wöhler. Exercit. pract. oe. morb. Lohmeyer.	Theol. utr. foed. Ewald. Statist. oec. nat. (4) Hanssen. Poet. mel. Frgm. (2) Leutsch. Geograph. math. et phys. (4) Listing. Art. lat. scrib. (3) Sauppe. Agricult. et Agron. (5) Griepenkert. Fabul. heroic. (1) Tittmann. Resol. aeq. algeb. (5) Dedekind. Philob. Plat. (4) Stein. Hist. doct. ethic. (2) Stein.
10-11	Sem. hom. (1) Ehrenfeuchter. Sem. hom. (1) Köstlin. Genesis (5) Elster.	Theor. proc. crim. (5) Zachariae. Relator. (3) Briegleb. Jus crim. (6) Herrmann. Histor. jur. rom. (6) Hartmann. Histor. jur. Germ. (4) Roessler.	Physiol. gen. (6) Berthold. Physiol. exper. (5) Wagner. Schol. clin. et policlin. (6) Hasse. Physiol. gen. et special. (6) Herbst.	Techol. (4) Hausmann. Geometr. analyt. (4). Semin. phys. math. (1) Ulrich. Jesaiam Ewald. Integr. aeq. diff. part. cont. (4) Dirichlet. Hist. litt. graec. (5) Leutsch. Psalmos Bertheau. Archaeol. (5) Wieseler. Hist. litt. germ. (5) Tittmann.
11-12	Isagog. in N.T. (5) Reiche. Ethic. theol. (6) Schoeberlein. Praecept. art. catech. (4) Rettig. Isagog. in N.T. (5) Lünemann. Hist. dogmat. Holzhausen.	Institut. (6) Francke. Theor. process. crim. (4) Zachariae. Process. pract. (4) Briegleb. Jur. philos. (4) Herrmann. Theor. proc. civ. (4) Hartmann. Pandectas Mommsen.	Osteol. et Syndesm. (3) Henle. Anatom. gen. (3) Henle.	Bot. oec. (3) Bartling. Sem. phil. Leutsch. Curtius. Sauppe. Hist. Brunsico-Luneb. (4) Haemann. Mineralog. (4) Sartorius de Waltershausen. Sem. archaeol. (1) Wieseler. Statist. Hann. (1). Geograph. et stat. Americ. (4) Wappaus. Sem. paed. (2) Sauppe. Hist. Europ. (3) Wüstenfeld. Theor. funct. ellipt. (5) Riemann. Plot. vit. Lion. Calc. prohib. (4) Dedekind. Astron. sphaeric. (3) Westphal. Scholar. infer. rat. (3) Moller.
12-1	Apologeticeen (5) aut (6) Dorner.	Schol. exeget. Ribbentrop. Jus publ. germ. (6) Zachariae. Pandectas (2) Mommsen. Hist. jur. rom. (2) Rössler. Sel. Dig. leg. (3) Bodemeyer.	Angiol. et Neurol. (6) Henle. Exercit. microscop. Foerster.	Opticeu phys. (2) Listing. Hist. aevi antiq. (5) Curtius. Chem. org. (4) Limpricht. Cicer. epist. Lion.
1-2	Vitam Christi (2) Matthaei.	Process. civilis theor. (6) Grefe.		Gramm. ling. sanscrit. (1) Benfey.

Hora:	THEOLOGICAE.	JURIDICAE.	MEDICAE.	PHILOSOPHICAE.
2-3	Psalmos et gramm. hebr. Holzhausen. Ezechielis vat. (3) Elster.	Theor. proc. civ. (4) Hartmann. Jus eccles. Rothamel.	De oss. fract. et lux. (2) Baum. De oculor. et aur. morb. (4) Baum.	Ling. arab. pers. turc. Ewald. Ling. arab. (2) Bertheau. Metaphys. (4) Lotze. Plat. convivium (4) Sauppe. Chrestom. sanscr. (2) et Rig-vedam (2) Benfey. Pharmacognos. (5) Wiggers. Hist. dram. franc. (5) Müller. Exercit. angl. loq. (4) Melford. Delecta cap. Tacit. Germ. (2) Finck. Hist. vet. Aegypt. (4) et Astrolog. (1) Uhlemann. Princ. paedag. 1 Moller.
3-4	Paul. epist. ad Timoth. et Tit. (2) Reiche. Theolog. pract. part. alt. (4) Ehrenfeuchter. Hist. eccles. part. tert. (5) Duncker. Theol. bibl. N.T. (5) Köstlin. Epistol. Johan. (2) Gunkel.	Jus priv. Hannov. (3) et cap. select. juris Hannover. (2) Bodemeyer.	Remed. eff. (5) Marx. Curs. oper. de Siebold. Clinie. obstet. de Siebold. Chirurg. part. prior. (1) Baum. Pathol. et Therap. spec. (3) Hasse. Histolog. pathol. (1) Foerster.	Observ. phys. (1) et Phys. experim. P. II. (3) Weber. Log. et Metaphys. (5) Ritter. Theor. oec. nat. (4) Hanssen. Hist. germ. litt. (3) Bohts. T. Livi orat. (4) Leutsch. Histor. med. aevi (4) Haemann. Exercit. phys. (1) Listing. Gramm. ling. theot. (4) Müller. Hist. germ. (5) Finck. Gramm. copt. (2) Uhlemann.
4-5	Symbol. christ. (4) Dorner.	Cap. select. pand. (5) Ribbentrop. Civile pract. (2) Thol. Processual. pract. (4) Wolff. Jus gent. (4) Aegidi et Eschatolog. sac imp. rom. (1) Aegidi.	Inst. therap. gen. (2) Conrad. Path. gen. (4) Conrad. Path. et Therap. gen. (4) Marx. Chirurg. part. prior. (5) Baum. Exercit. operat. Baum.	Hist. germ. (4) Waits. Rem. scenic. Graec. et Rom. (3) Wieseler. Politiam (4) Mangoldt.
5-6	Exercit. catech. (1) Ehrenfeuchter. Hymnol. christ. (2) Schoeberlein. Exerc. catech. (1) Köstlin.	Civile pract. (2) Thol. Relator. (3) Wolff.	Histor. natur. et zoolog. (6) Berthold.	Geometr. pract. (3) Ulrich. Hist. phil. antiq. P. I. (5) Ritter. Psycholog. (4) Bohts. Aristoph. Ran. (3) Curtius. Walther ab. Av. carm. (2) Müller. Religg. velt. Germ. (2) Müller. Gramm. ling. angl. (4) Müller.
6-7	Cant. ecclesiast. (1) Schoeberlein u.c. Hille. Societ. dogmat. (1) Schoeberlein.	Select. jur. crim. cap. (2) Herrmann. Pandect. et examinator. Rothamel. Colleg. exeget. font. jur. germ. (2) Roessler. Repetit. Bodemeyer.	Prax. chem. Wöhler. Exercit. syst. zool. Berthold. Exercit. pract. physiol. zootem. Wagner. Exercit. pract. bot. sem. phys. mathem. Grisebach. Diagnost. phys. (4) et doct. de fasciis vinciturisq. chir. Kramer. Chem. theorel. part. sing. et Pharmac. Stromeyer. Diagnost. phys. Wachsmuth. Gynaecopatholog. (3) et curs. oper. obstetr. (4) Spiegelberg.	Demonstr. mineral. et palaeont. Hausmann. Hist. roman. Hoeck. Exercit. hist. Waits. Exercit. pract. miner. Sartorius de Waltershausen. Ling. arab. Wüstenfeld. Societ. philol. Wieseler. Societ. theotise. Müller. Excursion. Griepenkert. Privatissima Müller. Introd. in chem. physiolog. et pathol. (3) et Exercit. pract. (5d.) Bodemeyer. Prax. chem. (24) Limpricht. Eq. reg. exerc. (4d.) Haemann. Harmon. et theor. mus. Hille. Excurs. et demonstrat. bot. et examinat. bot. Lantius-Beninga. Mathes. pur. et pract. Focke. Ling. vet. et rec. Lion. Chem. agric. (2) et chem. exercit. Wicke. Geograph. sacr. Archaeol. bibl. Gramm. angl. Bialoblotzky. Chem. organ. (4) Gössmann. Societat. paedag. Moller. Logic. et induct. log. Schlötel.
Hora nota velpost indicanda	Societ. exeget. dogmat. (1) Reiche. Societ. theol. d. Merc. VIII. X Dorner. Exercit. catech. Rettig. Soc. exeget. Köstlin. Privatissima Holzhausen.			

